

ΕΤΟΣ 59ον

30 Ιανουαρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3009)

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

«Τῆς δέ εὐποίας καί κοινωνίας μή ἐπιλανθάνεσθε». Τό ἔργο τῆς φιλανθρωπίας, τῆς ἔμπρακτης δηλαδή ἀγάπης, τό ἔργο τῶν γνησίων τέκνων τοῦ Θεοῦ, τίθεται σήμερα διά τοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος ἐνώπιόν μας. Εἶναι ἡ φιλανθρωπία τό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ γιά τή συνάντηση τοῦ ἀδελφοῦ μέ τόν ἀδελφό· εἶναι τό ξεπέραςμα τῶν ὀρίων πού ὁ φίλαυτος κόσμος θέτει· εἶναι ὁ τρόπος νά γίνει ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου θρόνος τοῦ Θεοῦ.

Βεβαίως θά ἦταν ἀνόητο γιά ὁποιαδήποτε ἐποχή, πόσω μάλλον γιά τή δική μας, νά ὑποστηρίξουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία χρησιμοποιοῖ τόν ἀποστολικό λόγο γιά νά θεμελιώσει μία ἠθικιστική περὶ ἀγάπης διδασκαλία. Ἐάν τό ἔκανε αὐτό, θά ἔπαυε νά μαρτυρεῖ Ἰησοῦ Χριστό στόν κόσμο, καί ἐπομένως νά εἶναι Ἐκκλησία. Τό κάλεσμα αὐτό ξεπερνᾷ τά ὅρια τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου ἀπευθυνόμενο στόν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο. Ἐναν ἄνθρωπο πού ἰδιαιτέρως ἡ δική μας ἐποχή τόν ἔμαθε νά αἰσθάνεται, νά πάσχει, νά χαίρει καί νά λυπᾶται, μά παλεῖ νά τόν κάνει νά πάψει νά συναισθάνεται, νά συμπάσχει, νά συχαίρει καί νά συλλυπεῖται, πού βάλθηκε μέ ἄλλα λόγια νά καταργήσει τήν ἐξάρτησή του ἀπό τήν ἀνάσα τοῦ ἀδελφοῦ καί μέ τόν τρόπο αὐτό νά τόν κάνει νά ἀπολήσει τήν ἀνθρωπιά του. Ὅλα αὐτά ἡ μητέρα μας ἡ Ἐκκλησία τά γνωρίζει προβάλλοντας τή φιλανθρωπία ὄχι μονομερῶς, ὡς εὐεργεσία δηλαδή τοῦ ἐλεοῦντος πρὸς τόν ἐλεούμενο, ἀλλὰ καί ἀντιστρόφως, τοῦ ἐλεουμένου πρὸς τόν ἐλεοῦντα· πρωτίστως δέ, ὡς χαρά ἐσωτερική, ἕνα μικρό προσωπικό πάσχα καί τῶν δύο.

Ἡ διπλή εὐεργεσία τῆς ἐλεημοσύνης

Ἡ προσφορά τῆς ἀγάπης, ἡ συνάντηση μέ τόν πάσχοντα ἀδελφό, εἶναι μία συνεχῆ βίωση τοῦ ἀποστολικοῦ λόγιου «ἡ γάρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». Ἡ δύναμη καί ἡ ἀδυναμία εἶναι καταστάσεις πού χαρακτηρίζουν τίς ζωές τῶν ἀνθρώπων, συχνά δέ τοὺς ὀδηγοῦν σέ ἀπογοτεῦσεις καί τραγωδίες

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ιγ' 7-16)

Ἡ ἀληθινὴ θυσία

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκιῆ λατρεύοντες. Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τοῦτον τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντός τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἐστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιᾶς καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

πού ἀφήνουν πίσω τους ἀνθρώπινα ράκν. Ἡ δύναμη χωρὶς τὸ μοίρασμα μὲ τὸν ἀδελφόν, χωρὶς τὴν χαρὰ τῆς ἐπίσκεψης στὴν ἀνάγκη καὶ τὴν ἀγωνία του καθίσταται πύργος ἔπαρσης καὶ ἐγωισμοῦ, φυλακὴ τῆς ψυχῆς, στυγνὸς ὀλοκλήρωσις, ἀκοινωνησία, πρόγευση κοιλίας. Ἡ ἀδυναμία, πάλι, χωρὶς τὴν βακτηρία τοῦ συνανθρώπου ὀδηγεῖ συχνὰ σὲ ἀπελπισία, ἀπόγνωση καὶ ἄρνηση τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος προσφέρει μὲ ἀγάπη καὶ δέχεται μὲ ταπείνωση καὶ εὐγνωμοσύνη, ἄσχετα ἂν ἡ προσφορὰ εἶναι ὄλοι οἱ θησαυροὶ τοῦ κόσμου, ἕνα χαμόγελο ἢ ἕνα ποτήρι νερό, τόσο γεμίζει καὶ πληρώνεται μὲ τὸν Χριστό καὶ ἔλεεῖται ἀπὸ τὸν παντελεῆμονα Θεό.

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία καλεῖ τοὺς πιστοὺς γιὰ τὴ μετάληψη τοῦ ἁγίου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἀπευθύνει τὴν πρόσκληση· «Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε». Ἡ φράση αὕτη, προερχομένη ἀπὸ τὴ θεολογία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, μᾶς διδάσκει καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ ἀγωνιστές χριστιανοὶ ὡς δοῦλοι ἔχοντες φόβον Θεοῦ, ὡς μισθωτοὶ ἔχοντες πίστη καὶ ὡς γνήσια τέκνα τοῦ Θεοῦ ἔχοντες ἀγάπην, θὰ εἰσέλθουν σὴν χαρὰ τῆς Βασιλείας, τῆς ὁποίας πρόγευση εἶναι ἡ συμμετοχὴ μας στὴ θεία Εὐχαριστία.

Ἀπροϋπόθετη ἀγάπη

Νὰ ῥοιπὸν, ἀδελφοί, πῶς ἡ ἐργασία τῆς ἀγάπης, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, δέν ἔχει προϋποθέσεις καὶ κρατούμενα, δέν προγραμματίζεται οὔτε ὀροθετεῖται, ἀλλὰ ἀποτελεῖ γιὰ τὸν πιστό ἄνθρωπο, γιὰ τὸν ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἀναγεννημένο καὶ διὰ τῶν ἱερῶν μυστηρίων μονίμως ἀναγεννώμενο

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, νά θυμᾶσθε τοὺς προϊσταμένους σας, οἱ ὅποιοι σὺν ἐκήρυξαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐξετάζετε τὴν ἔκβασιν τῆς ζωῆς των καὶ μιμεῖσθε τὴν πίστιν των. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἴδιος χθές καὶ σήμερον καὶ αἰώνιως. Μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ διάφορες καὶ ξένες διδασκαλίαις. Εἶναι καλὸν ἢ καρδιά νά ἐνισχύεται μὲ τὴν χάριν καὶ ὄχι μὲ φαγητά, ἀπὸ τὰ ὅποια δέν εἶδαν καμμίαν ὠφέλειαν ὅσοι βασιζονται σ' αὐτά. Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ τὸ ὅποιον δέν ἔχουν δικαίωμα νά φάγουν ὅσοι λατρεύουν εἰς τὴν σκηνὴν. Τὰ σώματα τῶν ζώων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα φέρεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων διὰ τὰς ἁμαρτίας, κατακαίονται ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰησοῦς διὰ νά ἁγιάσῃ τὸν λαὸν μὲ τὸ δικό του αἷμα, ἔπαθε ἔξω ἀπὸ τὴν πύλιν. Ὅσοι ἐξερχώμεθα λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, βασιτάζοντες τὸν ὄνειδισμόν του. Διότι δέν ἔχομεν ἐδῶ μόνιμη πόλιν ἀλλὰ λαχταροῦμεν τὴν μέλλουσαν. Δι' αὐτοῦ λοιπὸν, ὡς προσφέρωμεν πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν ἀπὸ ὕμνων, τὸν καρπὸν δηλαδὴ τῶν χειλέων μας, τὰ ὅποια ὁμολογοῦν τὸ ὄνομά του. Μὴ λησμονᾶτε νά κάνετε τὸ καλὸν καὶ νά διαθέτετε ἀπὸ ὅ,τι ἔχετε καὶ εἰς ἄλλους, διότι σὲ τέτοιαις θυσίαις εὐχαριστεῖται ὁ Θεός.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάντου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἄνθρωπο, μιά λειτουργία τόσο φυσική καὶ ἀπαραίτητη, ὅσο εἶναι ἡ ἀναπνοὴ γιὰ τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό. Προχώρησε ὁ κόσμος μας σὲ χίλια δύο ἐπίπεδα· κατέκτησε ἠεπτότατους ἐπιστημονικούς στόχους· ὅμως πάσχει καὶ αἱμορραγεῖ καὶ σήμερα ὅσο καὶ χθές, ἔστω σὲ προηγμένο πλῆον ἐπίπεδο, σὸ θέμα «ἀγάπη». Καὶ νά πού μέσα στὴν Ἐκκλησία συμβαίνει δυστυχῶς κάποιες φορές νά πλουτίζονται οἱ ἄνθρωποι, κληρικοί καὶ λαϊκοί, μὲ γνώσεις ἐπιστημονικές, μὲ πανεπιστημιακές περγαμνές, καὶ νά ὑπολείπονται στὴν ἀγάπη, μὲ ἀποτελεσματικὸν νά φτωχαίνει καὶ νά ἀποεκκλησιαστικοποιεῖται τραγικὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός.

Ἄγάπη, λοιπὸν, δηλαδὴ Χριστός· Χριστός, δηλαδὴ ἀγάπη. Καὶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα εὐλόγημα ὅταν ἐκεῖνος τὰ γεννᾷ, τὰ προσφέρει καὶ τὰ διανέμει μὲ τὸ πάνσοφο κριτήριό του, καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος μετ' εὐχαριστίας καὶ ἐπιγνώσεως τὰ ἀποδέχεται, τὰ μοιράζεται καὶ τὰ χαίρεται μὲ τοὺς ἀδελφούς του, «τῆς εὐπορίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθανόμενος· τοιαύταις γάρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός».

Ἀρχιμ. Α. Α.

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

† Ἐπισκόπου Χριστοδούλου (Μουστάκα), Μητροπολίτου πρ. Αὐλῶνος (Σχῆμα 11Χ17, σελ. 120).

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὡς διαπρύσιος κήρυκας τῆς μετανοίας, δίδει ἀπαντήσεις σὲ ἐρωτήματα σχετικά μὲ τὴ φύση καὶ τὸν σκοπὸ τοῦ μυστηρίου.

30 Ιανουαρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
Ἱππολύτου ἱερομάρτυρος, Ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης
τῆς Θεοτόκου (1823), Αὔρας μάρτυρος.
Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ΄ 7-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε΄ 14-19.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Φεβρουαρίου, ΙΖ΄ Μαθαίου (τῆς Χανααίας).
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. σί΄ 16-ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιε΄ 21-28.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

Ἡ προσωπικότητα καί ἡ θεολογία ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

(Α΄ ἔκδοσις, σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 848)

Κυκλοφορήθηκε ἀπό τὴν Ἀποστολική Διακονία ὁ ἀφιερωματικὸς τόμος «Χρυσοστομικὸ Συμπόσιον», ἔκφρασις ὀφειλομένης τιμῆς πρὸς τὸν μεγάλον ἐκκλησιαστικὸν πατέρα, οἰκουμενικὸν διδάσκαλον καί προστάτην Ἁγίου τῆς Σκοπῆς αὐτῆς τῆς συλλογικῆς ἐκδόσεως εἶναι ἡ σύγχρονη ἀνάδειξις τῆς προσωπικότητος καί τῆς θεολογίας τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μέσα ἀπὸ 40 ἐπιστημονικά μελετήματα σεπτῶν Ἱεραρχῶν, πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν καί εἰδικῶν ἐρευνητῶν.

Στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 15:00
2) «Τῆ μουσικὴ τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινὴ μουσικὴ) στίς 16:00
3) «Τὴν ἱστορία μας» στίς 21:30
4) «Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας» στίς 11:00 καί
5) «Τὸ τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακὴ) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμον Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr